

ஆபத்தில் உதவுவனே உண்மையான நண்பன்

A FRIEND IN NEED A FRIEND INDEED

1 சாமுயேல் 18

“சிநேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சிநேகிப்பான்; இடுக்கணில் உதவவே சகோதரன் பிறந்திருக்கிறான்.” - நீதிமொழிகள் 17:17

யோனத்தான் மற்றும் தாவீதிற்கு இடையில் நிலவின அன்பைப்போன்றுள்ள, வேறு எந்த ஒரு நெஞ்சைத் தொடும் பதிவினையும் வரலாறு பதிவுசெய்யவில்லை. இந்த இரண்டு புருஷர்களும் அநேகம் விதங்களில் முற்றிலும் வேறுபட்ட குணஇயல்புகளை உடையவர்களாக இருப்பினும், இவர்கள் உயர்பண்புள்ளவர்களாகவும், ஆழமாயும், தீவிரமாயும் அன்புகூர முடிகிறவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். தாவீதைப்பற்றின பதிவு பல்வகைப்பட்டதாகவும், விரிவான பதிவாகவும் இருக்கின்றது என்கிறார் Charles Reade அவர்கள்:

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் இடம்பெறும் மோசே, எலியா மற்றும் பவுல் அடிகளாரும், மத சார்பற்ற சரித்திரத்தில் இடம்பெறும் Solon, Alexander, Caesar, Charlemagne, Napoleon, இன்னும் பலரும் தாவீதைப் பார்க்கிலும் ஏதோ ஓர் இயல்பில் அதிகமாகவே காணப்பட்டனர். ஆனால் இந்த மாபெரும் மனிதர்கள் யார் ஒருவரைக்காட்டிலும், தாவீது அதிகமாய்த் தனித்துவமான மற்றும் கவரும் விதமான தன்மைகளை உடையவராய் இருக்கின்றார்; இதன் காரணமாகவே நான் அவரைப் பதிவுகளில் பன்முகக் குணச்சித்திரமாக சித்தரிக்கின்றேன் - அவரை ஒரு மேய்ப்பனாக, ஒரு போர்ச்சேவகனாக, ஓர் அரசவை அதிகாரியாக, ஒரு பிரபலமான நண்பனாக, தலைமறைவாக வாழ்ந்த ஒருவராக, ஒரு காவலாளியாக, ஒரு கொள்ளைக்காரனாக, ஒரு தளபதியாக, ஓர் இராஜாவாக, ஓர் அரசியல் மேதையாக, ஒரு நாடோடியாக, ஓர் ஆசாரியனாக, ஒரு தீர்க்கத்தரிசியாக, ஒரு பரிசுத்தவானாக, ஒரு குற்றவாளியாக, பாவத்திற்கு மனம்வருந்தும் ஒருவராக, எதிலும் அரைகுறையாகச் செயல்படாத ஒருவராகப் பார்க்கின்றேன். அவரது குணங்கள் என்பது அநேகம் நரம்புகள் உள்ள சுரமண்டலம்போன்று இருக்கின்றது.

இராஜாவாகிய சவுலின் குமாரனும், இஸ்ரவேலின் அரியணைக்குச் சுதந்தரவாளியுமான யோனத்தான் உயர்பண்புகளை உடையவர் ஆவார். இவர் ஓர் உண்மையுள்ள குமாரன் ஆவார்; இவரது தந்தையினுடைய நெருக்கடியான வேளைகளில், தந்தையை இவர் மட்டுமே ஆறுதல்படுத்த முடிபவராகவும் காணப்பட்டார். இவர் கைத்தேர்ந்த போர்வீரனாக விளங்கினார் மற்றும் தேவனிடத்திலும் மிகுந்த விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினார்; மதரீதியிலான இவரது இயல்புகளும் தாவீதைப்போன்றே முழுமையாய் வளர்ச்சியடைந்து காணப்பட்டன. இந்த இரண்டு புருஷர்களும் ஒருவரில் ஒருவர் கண்டுணர்ந்த தேவனுக்கான பயபக்தி, அர்ப்பணிப்பு மற்றும் நேர்மையின் அம்சங்களே, [R4223 : page 247] இவர்கள் இருவருக்கிடையில் காணப்பட்ட நலமிகு மாபெரும் நட்புறவிற்கு அடித்தளமாயிற்று; மேலும் இது இவர்களது இருதயங்களை வியத்தகு தோழமையில் பின்னி பிணையச் செய்தது. இவர்களில் யோனத்தான் மகா பெரியவராகவும், இவரது அன்பும் மகா பெரியதாகவும் காணப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

அன்பு உலகத்தில் பிரதானமான ஒன்றாய் இருக்கின்றபடியால், இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், யோனத்தான் உலகத்திலுள்ள மகத்துவமான பாத்திரங்களில் ஒருவராகக் கருதப்படலாம்; ஏனெனில் இவர் அதிகமாய் அன்புகூர்ந்தார்; அதுவும் தன் சொந்த நலனைப் புறக்கணித்து அன்புகூர்ந்தார்.

தன் போட்டியாளன்மீது ஆழ்ந்த சிநேகம்

பொதுவாகவே, ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பரமாய்க் கொண்டிருக்கும் மதிப்பின் அடிப்படையிலும், கொஞ்சம் சுயநலத்துடனும் தான் தோழமை மலர்கின்றது. நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் (யோனத்தான் மற்றும் தாவீது) சம்பவத்திலும், சுயநலம் (ஒரு கட்டத்தில்) நட்பைத் தொடருவதற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் இப்படி இராததால், இவர்களது காரியம் தன்னலமற்ற அன்பிற்கான உதாரணமாய்த் திகழ்கின்றது. தாவீதிற்கு வந்த ஒவ்வொரு வெற்றியும், கனமும், யோனத்தான் காணப்பட்ட ஸ்தானத்திற்குத் தாவீதை ஒரு பிரபலமான நட்சத்திரமாக உயர்த்தியது. சவுலின் வாரிசாக யோனத்தானை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குப்பதிலாக, தாவீதினுடைய ஒவ்வொரு முன்னேற்றமும், இவரை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதுவான ஆயத்தங்களைப் பண்ணினது. இதை இராஜா கண்டார்; யோனத்தானும் பார்த்தார்; ஆனாலும் இக்காரியத்தினால் இருவருமே எதிர்மாறான தாக்கமடைந்தவர்களானார்கள். இராஜா பொறாமை அடைந்து, கோபமடைந்தவரானார்; மாறாக யோனத்தானோ, தனக்குப் போட்டியாய்க் காணப்படுபவரைச் சிநேகித்தார்; அதுவும் தனது சால்வையையும், போராயுதங்களையும் தாவீதிற்குக் கொடுத்தத் தருணமாகிய தங்களது முதலாம் சந்திப்பிலேயே, யோனத்தான் தாவீதைச் சிநேகித்தார் (1சாமுயேல் 18:4). யோனத்தானுடைய ஆத்துமா தாவீதின் ஆத்துமாவோடே ஒன்றாய் இசைந்திருந்தது என்று நாம் வாசிக்கின்றோம்; இவர்களது சுபாவங்கள் பின்னிப்பிணைந்து, ஒன்றிசைந்து காணப்பட்டது; இவ்வார்த்தைகள் தூய்மையான மற்றும் உண்மையான அன்பிற்கான அழகான வருணனையாகக் காணப்படுகின்றது. ஹடநஓயனேநச றூவைந -அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

ஒருவேளை, யோனத்தான் தாவீதைத் தன் உயிரைப்போலச் சிநேகித்தான் எனும் வார்த்தைகளை நான் ஒருமுறை மாத்திரம் வாசித்திருந்திருப்பேனாகில், நான் அதை மிகைப்படுத்திக் கூறப்பட்ட வார்த்தைகளென்று எண்ணி கடந்துபோயிருந்திருப்பேன்... ஆனால் நான் மீதமுள்ள சம்பவத்தை வாசித்தப்போதோ, அச்சம்பவத்தைப் பதிவுசெய்துள்ள புனிதமான எழுத்தாளரை நோக்கி நான் எனக்குள்ளாக: 'இதோ, நீர் இவ்வார்த்தைகளை எளிமையாகவே பேசியுள்ளீர்; மிகைப்படுத்தி எதுவும் பேசவில்லை' என்று கூறினதுபோன்று உணர்ந்தவனானேன்.

அன்புள்ள நட்புறவிற்கான அடிப்படை

நண்பர்களுக்கிடையே உள்ள கனிவான அன்பு என்பது அற்புதத்தின் காரணமாய் உருவாகுவதில்லை, மாறாக சில குறிப்பிட்ட இணைதலின் விளைவேயாகும். நாம் யாரை அன்புகூருகின்றோமோ, அவர் நம்மைப்போன்றே இருக்க வேண்டும் என்ற எந்தக் கட்டாயமும் இல்லை; மாறாக அவர் நம்மால் மெச்சிக்கொள்ளப்படும் பண்புகளை உடையவரும், ஆனால் நம்மிடம் அவ்வளவுக்கு அதிகமாய் இராத பண்புகளை உடையவரும், நமக்கு நேர்மாறானவருமாய் இருந்து, நம் கவனத்தைக் கவர்ந்தவருமாய் இருப்பார். எனினும் இருள் ஒருபோதும் வெளிச்சத்தை விரும்புகிறதில்லை; வெளிச்சமானது ஒருபோதும் இருளை விரும்புகிறதில்லை. ஆகையால் உயர்பண்புடையவர்களின்

தளத்தில், நண்பர்களுக்கிடையே உள்ள கனிவான அன்பிற்கு, நண்பர்கள் இருவருமே உயர்வான குறிக்கோள்களையும், சிறந்த நாட்டங்களையும் உடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும், அதுவும் வெவ்வேறு அளவுகளில் பெற்றிருப்பினும், இவைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் மதிப்பதற்கு ஏதுவான எதையேனும் பார்க்க வேண்டும் மற்றும் அதை மதிக்க வேண்டும்; ஆனால் சர்வவல்லவரின் விஷயத்தில் இப்படியாக இருப்பதில்லை; நம்மீதான அனுதாபத்தின் அடிப்படையிலும், அவரது குணலட்சண தரநிலையினை எட்டுவதற்கான நமது பிரயாசங்களை அவர் அங்கீகரிப்பதின் அடிப்படையிலும்தான், பிரதானமாய் அவரது அன்பு காணப்படுகின்றது. யோனத்தானின் விஷயத்தில், தேவனுக்காய் இவர் கொண்டிருந்த பயபக்தியானது, இவரிடம் போட்டி, விரோதமாகிய எண்ணங்களுக்குத் தடைவிதிப்பதிலும், தனக்குப் போட்டியாய் வருபவரை மதிக்க இவரை ஊக்குவிப்பதிலும் பெரும் பங்கு வகித்ததாய் இருந்தது என்பதிலும் எங்களுக்கு நிச்சயமே. இப்படியாகத் தெய்வீகச் சித்தத்தையும், வழிநடத்துதலையும் மதிப்பது என்பது நட்புறவு அனைத்திற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதையும், இது போட்டி மனப்பான்மையின் ஆவி அனைத்திற்கும் தடையாக இருக்கும் என்பதையும், இது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தினுடைய விஷயத்திலும் எவ்வளவு விலையேறப்பெற்ற அபிவிருத்தியினைச் செய்கிறதாக இருக்கும் என்பதையும் யார்தான் ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருப்பார்கள்? தமது ஜனங்களின் விஷயங்கள் அனைத்திலும் நமது பரம பிதா தலைமை வகிக்கின்றார் என்பதை அறிவது நமக்கு எவ்வளவு மனநிறைவைத் தருகின்றது! இது நம்முடைய இருதயங்களுக்கு எவ்வளவு இளைப்பாறுதலைத் தருகின்றது! இது மற்றவர்களிடம் எவ்வளவு சாந்தத்தையும், கனிவையும், இரக்கத்தையும் மற்றும் அன்பையும் காண்பிக்க வழிநடத்துகின்றது! இது மற்றவர்களும் நம்மைப்போலவே தெய்வீகப் பராமரிப்பின்கீழ்க் காணப்படுகின்றனர் என்பதை உணர்ந்துகொள்வதற்கும், இன்னுமாக நம்முடைய சொந்த தற்கால நலன்களை அல்லது மற்றவர்களுடைய பூமிக்குரிய நலன்களைப் பொருட்படுத்தாமல், கர்த்தருடைய சித்தம் நிறைவேறுவதாக என்று வாஞ்சிக்கும் அளவுக்கு முழுமையாய்க் கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் இருதயத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் உதவுகின்றது.

சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இதுவே யோனத்தானுடைய அன்பிற்கான நல் அடிப்படையாகக்காணப்பட்டது; மேலும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இந்தச் செழிப்பான மண்ணிலிருந்தே கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியிலுள்ள தகுதியான அன்பு அனைத்துமே வளரும். நாம் நம்மைப்போலவே நமது அயலானை அன்புகூருவதற்கும், மேலும் கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டின் கீழ் நாம் அடைய வாஞ்சிக்கும் அதே கிருபையின் ஐசுவரியங்களை, நம் அயலானும் பெற்றுக்கொள்ள, நாம் விரும்புவதற்கு முன்னதாக, நாம் நம் முழு இருதயத்தோடும், ஆன்மாவோடும், மனதோடும், பலத்தோடும் கர்த்தரை அன்புகூர வேண்டும். நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்; நான் உங்களில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள் என்கிற புதிதான கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன் (யோவான் 13:34) என்ற வார்த்தைகளைக் கூறி, கர்த்தர் தம்முடைய பின்னடியார்கள் முன்வைத்த அன்பினை எவ்வளவேனும் நாம் அடைய முயல்வதற்கு முன்னதாக, தேவனிடத்தில் இந்த முதன்மையான அன்பினை நாம் பெற்றிருப்பது மிக அவசியமானதாக இருக்கின்றது. யோனத்தானுடைய அன்பு, இந்தக் கிறிஸ்தவ அன்பை, இந்தச் சுயத்தைப் பலிசெலுத்தும் அன்பை ஒத்திருக்கின்றது; அதாவது இவரது அன்பானது, அயலான்மீது தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் காணப்படுவதைப் பார்ப்பதில் மகிழ்ச்சியடையும் அளவுக்குத் தனது அயலானை மிகவும் அன்புகூர்ந்தது; அதுவும் தனக்குக் கனத்தின், மேன்மையின், இராஜ அதிகாரத்தின் இழப்பு வரும் என்று அறிந்தபோதிலும், அயலானை இப்படி அன்புகூர்ந்தார். ஓ! இதுபோன்ற அன்பானது,

புதுச்சிருஷ்டிகளுடைய இருதயங்களில் அதிகமதிகமாக மேலோங்கிக் காணப்படுவதாக! இந்தப் புதுச்சிருஷ்டிகளிடமே அப்போஸ்தலன்: தெய்வீக வழிநடத்துதலின்கீழ் உயர்ந்த சகோதரன், தான் தாழ்த்தப்பட்டதைக்குறித்து மேன்மைப்பாராட்டக்கடவன்; தாழ்ந்த சகோதரன், தான் உயர்த்தப்பட்டதைக்குறித்து மேன்மைப்பாராட்டக்கடவன் என்று கூறுகின்றார். (யாக்கோபு 1:9-10)

தாவீது மற்றும் யோனத்தானின் பந்தம்

கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய நம்மிடையே, யோனத்தான் மற்றும் தாவீதின் அன்பினை உருவாக்குவதற்குச் சங்கங்கள்/சமுதாயங்கள் உருவாக்கிடுவதற்குரிய அவசியங்கள் இல்லை. இதைவிட மேலான ஓர் அன்பினை நம் மத்தியில் உருவாக்கிடும் ஓர் அமைப்பை நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். இந்த அமைப்பினுடைய தலை, முதல்வர், மையமானவர், நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஆவார்; இவர் அன்பு பற்றின உயர்வான கருத்துகளையும், செயல்முறைகளையும் அறிவுரையாக வழங்கினது மாத்திரமல்லாமல், இவர் தம்முடைய நண்பர்களுக்காக மட்டுமல்லாமல், தம்முடைய சத்துருக்களுக்காகவும் தமது ஜீவனைக் கொடுத்துவைத்தபோது, அந்த அன்பை தம்மில் உதாரணப்படுத்தியும் காண்பித்தார். ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை (யோவான் 15:13). அன்புகூருபவர்களிலேயே மகா பெரியவரான நமது கர்த்தராம் இயேசு கிறிஸ்து, அன்புகூருபவர்களை உள்ளடக்கின ஒரு சங்கத்தினை ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளார்; மேலும் இதில் அங்கத்துவம் அடையும் காரியத்தினை, தமது பின்னடியார்கள் சிலுவையினை எடுத்துக்கொண்டு, தம்மைப் பின்பற்றுவதற்கும், சகோதர சகோதரிகளுக்காகத் தங்களுடைய ஜீவன்களைக் கொடுப்பதற்கும் காண்பிக்கும் விருப்பத்தின்மீது சார்ந்திருக்க ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கின்றார்.

தளபதிக்கு உண்மையாய் இருப்பதற்கு என்றும், அன்பின் ஆவிக்கு உண்மையாய் இருப்பதற்கு என்றும், அபிஷேகிக்கப்பட்டவரின் சரீரத்தினுடைய அங்கத்தினர்களென ஒருவருக்கொருவர் உண்மையாய் இருப்பதற்கு என்றும் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ளவர்கள் மாத்திரமே இவர்கள் மாத்திரமே, பரலோகத்தில் பெயரெழுதப்பட்டவர்களாகிய ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபையாகிய இந்தப் பிரத்தியேக சமுதாயத்தில்/சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாகுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இன்னுமாக நம்முடைய இச்சமுதாயத்தினை நிறுவினவர், அவர் திராட்ச்செடி என்றும், நாம் கொடிகள் என்றும், இந்த அன்பெனும் கனியினைப் பெற்றிராத (தம்மில் உள்ள) கொடிகள் அனைத்தும் புறம்பாக்கிப்போடப்படும் என்றும், திராட்ச்செடியினின்று வெட்டிவிடப்படும் என்றும், இந்தப் பாக்கியமான சபையின் அங்கத்துவத்திலிருந்து தொடர்பறுக்கப்படுவார்கள் என்றும் கூறியுள்ளார். இன்னுமாக இந்த மெய்யான திராட்ச்செடியுடன் நாம் பண்ணியுள்ள உடன்படிக்கைக்கும் உண்மையாய் இருக்கும் காரியமானது, நம்மீது சுத்திகரிப்புகளையும், கிள்ளிவிடுதல்களையும் வரப்பண்ணும் என்றும் அவர் நமக்கு உறுதியளித்துள்ளார்; இவைகளினாலே மாபெரும் தோட்டக்காரர் நம்மில் ஆவியின் கனிகளை, திராட்ச்செடியின் கனிகளை, அதாவது சாந்தம், தயவு, சகோதர சிநேகம், அன்பு ஆகியவைகளை அதிகமதிகமாய் வளர்ப்பண்ணுகின்றார்; இந்தக் கனிகள் நம்மில் பெருகத்தக்கதாகவும், இதனால் பிதா மகிமையடைந்து, துதிக்கப்படத்தக்கதாகவும், நாம் ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைய ஆயத்தம்பண்ணப்படத்தக்கதாகவும் பண்ணுகின்றார்.

ஆகையால் எந்த ஒரு விசேஷித்த சங்கமும் உருவாக்கப்படுவதற்கு அவசியமில்லை

என்பதை நாம் காண்கின்றோம். மாறாக நாம் ஏற்கெனவே ஒரு கூட்டத்தாரில் அங்கத்தினர்களாகக் காணப்படுகின்றோம் என்று பார்க்கின்றோம்; அப்படியானால் நாம் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாகவும், அவரோடுகூடப் புதுச்சிருஷ்டியின் அங்கத்தினர்களென ஒன்றிணைந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றோம்.

அன்பு எப்படி வளர்க்கப்படலாம்

இருவரில் இளைஞனாகக் காணப்பட்ட தாவீது, நாம் பார்த்திருக்கிறபடி இயல்பாகவே ஆழ்ந்த, பெருந்தன்மையான குணங்களை உடையவராகவும், தீவிரமாய் அன்புகூர முடிபவராகவும் காணப்பட்டார்; எனினும் அந்த அன்பு வளர்வதற்கு இன்னும் காலம் தேவையாக இருந்தது. மேலும் இவருக்கான யோனத்தானுடைய அன்பானது முதலாவது பிரகாசமாகவும், மிகவும் தீவிரமாகவும் காணப்பட்டது; இதனால் தாவீது கவரப்பட்டு, பதிலுக்கு அன்பு பாராட்டினவராகக் காணப்பட்ட காரியம், [R4224 : page 248] தேவன் முதலாவது நம்மை அன்புகூர்ந்து, பின்னர் இதன் காரணமாக நம் அன்பானது அவர்பால் அதிகமதிகமாய் வெளிப்பட்ட காரியத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றது. யோனத்தான் எவ்வாறு இராஜாவிிற்கும், தாவீதிற்கும் இடையில் சமாதானத்தைத் தக்கவைக்க முயற்சித்தார் என்பதையும், தன் நண்பனைக் கொன்றுபோடுவதற்குத் தன் தகப்பன் எண்ணம் கொண்டிருப்பதை அறிந்தபோது, இனிமேலும் இராஜாவின் அருகே தாவீது காணப்படுவது என்பது அவரது ஜீவனுக்குப் பாதுகாப்பாய் இராது எனும் கட்டம் வந்துள்ளபடியால், அவர் தப்பி ஓட வேண்டும் என்று அவருக்கு எப்படி யோனத்தான் முன்னெச்சரித்தார் என்பதையும் நம்முடைய இப்பாடம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. இந்த எச்சரிப்பானது, முன்னேற்பாட்டின்படி அரண்மனையினின்று சற்று தொலைவிலுள்ள வெளிப்பகுதியில் வைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தாவீது ஒரு பெரிய கல்லுக்குப் பின்னாக ஒளிந்துகொண்டார். வில் வித்தையைப் பயிற்சி செய்யப்போகின்றதாகக் காரணம் கூறிவிட்டு, அம்புகளை எடுத்துச் செல்வதற்கெனச் சிறுபிள்ளையாண்டாளை யோனத்தான் தன்னோடுகூட அழைத்துப் புறப்பட்டார். அவ்விடத்தைவிட்டு தாவீது தப்பி ஓட வேண்டுமா அல்லது இல்லையா என்று தாவீதிற்கு ஆலோசனை சொல்லப் போகவேண்டும் என்பதே யோனத்தானுடைய உண்மையான திட்டமாகக் காணப்பட்டது. நீ தரித்து நிற்காமல் தீவிரித்துப் பொட்டெனபோ என்று பிள்ளையாண்டாளை நோக்கி யோனத்தானால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளானது, அம்புகளைப்பற்றி சொல்லப்படுவதுபோன்று இருப்பினும், அவை உண்மையில் தாவீது சூழ்நிலையினுடைய நெருக்கடியை அறிந்துகொள்ளத்தக்கதாகத் தாவீதிற்காகச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளாகக் காணப்பட்டன.

நண்பனாகிய தாவீது
- Lifeway Collection.

பின்னர் பிள்ளையாண்டாளை அம்புகளுடன் அரண்மனைக்கு அனுப்பிவிட்ட பிற்பாடு, யோனத்தான் தனது நண்பனுடன் சில நிமிடங்கள் செலவிட துணிவதற்கு முடிவெடுத்தார். இந்த ஒரு கட்டத்தில் தாவீது யோனத்தானுடைய அன்பின் ஆழத்தை உணர்ந்தார்; அவரது அன்பானது பல்வேறு வழிகளில் நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தது; இப்பொழுதும் இறுதியாக, தாவீதின்மீது தனது தகப்பனுடைய பழிவாங்குதல் கடந்துவர அனுமதித்தால், அது தனக்கே நன்மையாக இருக்கும் என்றபோதிலும், தாவீதின் ஜீவனைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற இவருடைய விருப்பத்திலும் இவரது அன்பு நிரூபிக்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்கள் மத்தியில் தவிர, மற்றபடி இம்மாதிரியான அன்பு என்பது அபூர்வமான ஒன்றேயாகும்; பரிசுத்தவான்கள் மத்தியிலும் கூட அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருந்ததில்லை. எனினும் சகோதரனைக்காட்டிலும் நெருக்கமாய்க் காணப்படும் நண்பன்

ஒருவரைக் கண்டடைவோமானால், அந்நபரை உயர்வாய் மதிப்போம்; காரணம் இப்படிக்காணப்படுவது அரிது என்பதினாலாகும்.

தாழ்மை மற்றும் மரியாதையை வெளிப்படுத்தும் கிழக்கத்திய வழக்கத்தின்படி, தாவீது இச்சந்திப்பின்போது மூன்றுமுறை தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கினார். நண்பர்கள் ஒருவரையொருவர் முத்தமிட்டு அழுதனர். இருவரில் தாவீது மிகவும் இருதயம் நொருங்கிப் போயிருந்தவராகக் காணப்பட்டார் என்பதாகத் தெரிகின்றது. தாவீது கர்த்தரில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அவர் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டவரென - விலக்கிவைக்கப்பட்டவரென தன் வீட்டைவிட்டுப் போகப்போகின்றார். தனது பிரியமான நண்பனாகிய யோனத்தானுடைய தோழமையை இழப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தனது சொந்தத் தேசத்திலுள்ள அநேக ஜனங்களால், தாவீது இராஜதுரோகியாகப் பார்க்கப்பட்டபோகின்றார்; காரணம் இராஜாவினுடைய எதிர்ப்பாகும்; மேலும் இந்த எதிர்ப்பின் காரணமாக விரட்டியடிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமைக்குத் தாவீது ஆளாக வேண்டியிருக்கும். அப்போதுதான் யோனத்தான்: நீர் சமாதானத்தோடே போம்; கர்த்தர் என்றைக்கும் எனக்கும் உமக்கும் என் சந்ததிக்கும் உமது சந்ததிக்கும் நடுநிற்கும் சாட்சி என்று கூறினார் (1 சாமுயேல் 20:42); பதிவின்படி அவர்கள் பிரிந்துசென்றார்கள்; ஒன்றோ இரண்டோ வருடங்களுக்குப் பின்னர், சவுல் தாவீதைத் தேடிச்சென்ற தருணத்தைத் தவிர, மற்றப்படி அவர்கள் மீண்டும் சந்திக்கவே இல்லை. அவர்கள் சந்தித்த அந்த ஒரு தருணத்திலும், யோனத்தான் தன் நண்பனை ஆறுதல்படுத்தச் சென்று, தேவனுக்குள் அவர்கையைத் திடப்படுத்தினார் என்று வாசிக்கின்றோம். (1 சாமுயேல் 23:16)

யோனத்தான் மற்றும் அவரது அன்பைக்குறித்த தாவீதினுடைய கணிப்பின் ஒரு கணநேர கண்ணோட்டமானது, வில்லின் பாடல் என்ற தலைப்பிலுள்ள கவிதையில் பார்க்கப்படலாம்; இக்கவிதையானது, தனது நண்பனாகிய யோனத்தானுடைய மரணத்தின்போதுள்ள தாவீதின் புலம்பலாகக் காணப்படுகின்றது. என் சகோதரனாகிய யோனத்தானே, உனக்காக நான் வியாகுலப்படுகிறேன்; நீ எனக்கு வெகு இன்பமாயிருந்தாய்; உன் சிநேகம் ஆச்சரியமாயிருந்தது; ஸ்திரீகளின் சிநேகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாயிருந்தது என்று தாவீது புலம்பினார் (2 சாமுயேல் 1:26). அன்புக்குரிய நண்பர்களே, இதைவிட அருமையான அன்பு ஒன்றைக்குறித்து நாம் அறிவோம் மற்றும் அதைக்குறித்து நாம் சில சமயங்களில் பின்வருமாறு பாடியும் இருக்கின்றோம்:

தெய்வீகமான இயேசுவின் அன்பு,
சந்தன் ஏக்கமுள்ள இருதயம்தனை நிரப்புவதாக.

அன்பே, அன்பைப் பிறப்பிக்கின்றது; வேதவாக்கியங்களும், நாம் முதலாவது தேவனை அன்புகூரவில்லை என்றும், தேவனே முதலாவதாக நம்மை அன்புகூர்ந்தார் என்றும், தம்முடைய குமாரனைக்கொடுத்ததில் தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்தினார் என்றும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இயேசுவின் அன்பே நம்மைக் கவர்ந்து, பிரதியுத்தரமாக நம்முடைய அன்பை வெளிக்கொணர்ந்தது. எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவனுடைய அன்பின் மற்றும் கிறிஸ்துவினுடைய அன்பின் நீளங்களையும், அகலங்களையும், உயரங்களையும், ஆழங்களையும் நாம் நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமாகப் புரிய வருகையில், இவர்கள்மீதான நமது அன்பும் பொங்கிப்பெருகும். மேலும் இப்படிப் பெருகுகையில், நாம் அதிகமதிகமாகத் தேவனுக்கு ஒத்த சாயலாகுவோம்; மேலும் இதற்கேற்ப, நம்மை அன்புகூராதவர்கள்மீதும் நம்மிடமிருந்து அன்பு கடந்துசெல்லும்; மற்றவர்களுக்கான இந்த நம்முடைய அன்பானது, அவர்களிலும் சிலரிடத்தில் பிரதியுத்தரமாக அன்பை ஏவி, உலகத்தின் ஆவிக்கும், உலக ஆசைகளுக்கும்,

உலகத்தின் சுயநலத்திற்கும் எதிராகக் காணப்படும் இக்கொள்கையை அவர்கள் அதிகமாய்ப் புரிந்துகொள்வதற்கு வழிநடத்திடும். ஆகையால் தேவனுக்கொத்த இப்பண்பினை வளர்த்திக்கொள்வதற்கு நாம் நாடுவோமாக. வேதவாக்கியங்களானது, அன்பே உலகில் பிரதானமான காரியம் என்று தெரிவிப்பது மட்டுமல்லாமல், அது தெய்வீகக் குணலட்சணத்தின் சாராம்சம் என்றும், அன்பு எனும் ஒரே வார்த்தையில் உள்ளடங்கும் திவ்விய பிரமாணத்தினுடைய சாராம்சமாகவும் இந்த அன்பு காணப்படுகின்றது என்றும் வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிப்பதைக் கவனிப்போமாக. இந்த ஒரு பண்பை நாம் அப்பியாசப்படுத்துகையில், நாம் எந்த மகிமையான வாய்ப்புகளுக்காக அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றோமோ, இன்னுமாக நமது கர்த்தருடைய கிருபையினால், நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் நாம் எவைகளை அடைய நாடிக்கொண்டிருக்கின்றோமோ, அவைகளுக்காக நம்மை நாம் ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்கின்றவர்களாக இருப்போம்.

வேதவாக்கியங்களில் துல்லியமாய் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது; யோனத்தானுடைய இந்த அன்பும், பிதா மற்றும் குமாரனுடைய அன்பும் பின்பற்றுவதற்குப் பாத்திரமான முன்மாதிரியாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றபோதிலும், இன்னொரு வகை குணமும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது; சங்கீதத்தில் நமது கர்த்தர் குறித்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் யூதாஸ் குறித்தும் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது: என் பிராணசினேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும், என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான் (சங்கீதம் 41:9). அன்பின் இந்த ஆவியானது, அதாவது நட்பின் விஷயத்திலுள்ள நம்முடைய ஆவியானது, அன்பின் ஊற்றுக் கண்ணிலிருந்து வருகின்றதாவெனப் பார்த்துக்கொள்வோமாக, ஏனெனில் தேவன் அன்பாகவே இருக்கின்றார். இரண்டு மாபெரும் ஊற்றுகள் இருக்கின்றன என்றும், தித்திப்பான ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து கசப்பான தண்ணீர் சுரக்காது என்றும், கசப்பான ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து தித்திப்பான தண்ணீர் சுரக்காது என்றுமுள்ள அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்வோமாக (யாக்கோபு 3:11). ஆகையால் நண்பனுக்கோ, சகோதரனுக்கோ கொண்டிருக்கும் வஞ்சனையின் ஆவி என்பது, எந்த விதத்திலும் அன்பின் ஆவி சம்பந்தப்பட்டதாயிராமல், இதற்கு எதிரானது என்பதை நம் இருதயங்களில் பதியவைத்துக் கொள்வோமாக. தித்திப்பான ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து, தூய்மையான ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து, அன்பின் ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து, பகைமை எனும், குரோதம் எனும், பொறாமை எனும், சண்டை எனும் கசப்பான தண்ணீர்கள் சுரப்பதில்லை என்பதை நினைவில் கொள்வோமாக. இம்மாதிரியான தீமைகளானது, வேறு திசையிலிருந்து, வேறு ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து, தேவனுக்கும் மனுஷனுக்குமான சத்துருவிடமிருந்து வருகின்றது என்பதை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இந்தப் பண்புகளானது, மாம்சம் மற்றும் பிசாசின் கிரியைகள் என்று வேதவாக்கியங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னுமாக அன்பு மற்றும் நட்பின் உணர்வுகளானது, கசப்பு மற்றும் பகைமையின் உணர்வுகளாக முற்றிலுமாக மாறுவது என்பது உடனடியாக நடைபெறாமல், படிப்படியாகவே நடக்கின்ற பணி என்பதையும் கூட நினைவில்கொள்வோமாக. யூதாசின் விஷயத்திலும் நாம் படிப்படியான மாறுபாட்டைப் பார்க்கின்றோம்; அது ஆரம்பத்தில், மற்றவர்கள் கர்த்தரால் கனப்படுத்தப்பட்டதன் நிமித்தமான முறுமுறுப்பாக மட்டும் காணப்பட்டது; எனினும் அந்த முறுமுறுப்பின் ஆவியானது பெருகினது. இன்னுமாக யூதாசுக்காகத் தம் ஜீவனை கையளித்தவரும், நண்பர்களுக்கெல்லாம் நண்பரானவருமானவரைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கு அந்த ஆவியானது ஒரு வாரக் காலத்திற்குள்ளாக துணிந்தது. மரபுவழியாக, வீழ்ச்சியின் வழியாக எதிராளியானவனிடமிருந்து தீமையின்,

சுயநலத்தின் விதைகளைப் பெற்றவர்களாக நாம் சுபாவத்தின்படி காணப்படுகின்றோம் என்பதை நினைவில்கொள்வோமாக; இம்மாதிரியான தீமையின் வேர்கள் அனைத்தையும் பிடுங்குவதற்கு நாம் தொடர்ந்து விழிப்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் நினைவில்கொள்வோமாக; அன்பின் நறுமணமானது நம்முடைய முழு ஜீவியங்களையும் நிரப்பி, அன்பாகவே இருக்கின்றவரோடும், எல்லோரையும்விட மேலான நண்பனாய் இருக்கின்றவரோடும் இணைவதற்கு வேண்டி நம்மை ஆயத்தப்படுத்தத்தக்கதாக, நாம் தொடர்ந்து அன்பு எனும் மென்மையான செடியினை நட்பு, வளர்த்த வேண்டும் என்றும் நினைவில்கொள்வோமாக.

நம்முடைய ஆதார வசனம்

சினேகிதன் எல்லாக் காலங்களிலும் சினேகிப்பான் என்று ஞானி சரியாகத்தான் கூறியிருக்கின்றார். சினேகிப்பதினால் தனக்கு நன்மை உண்டாகும் என்று எண்ணி, அந்தந்தக் காலத்திற்கு மட்டும் சினேகிப்பவன் அன்பு இன்னது என்று அறியாதவனாவான். யார் ஒருவன் செழிப்பான காலங்களில் மட்டும் அன்புகூருகின்றவனாகவும், சகோதரனாகவும் காணப்படுகின்றானோ, அதே சமயம் துன்பங்கள் மற்றும் வறுமையினுடைய உக்கிரத்தின்போது யார் ஒருவனுடைய அன்பும், நட்பும் காணாமல் போய்விடுகின்றதோ, அத்தகையவன் அன்பு இன்னது என்று உண்மையில் ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளாதவன் ஆவான்; இன்னுமாக அத்தகையவன் உலக ஆசைகளினுடைய சுயநலத்தினுடைய குறிப்பிட்ட ரகமாக/செயனே மட்டும் காணப்படுபவன் ஆவான்.

தேவன் நம்மிடத்தில் தம்முடைய அன்பைப் பாராட்டி, சுயநலத்தின் மூலமாக அல்ல, [R4224 : page 249] மாறாக தயாளத்தின் மூலமாக, பெரும் விலைகொடுத்து, நம்முடைய சிறையினின்றிள்ள நமக்கான விடுதலையை அருளி, புத்திரத்துவத்தின் சிலாக்கியங்களை நமக்கு அருளினதுபோலவே, உண்மையான அன்பும் பலிசெலுத்துவதற்கு வாஞ்சிக்கும். ஆகையால் மற்றவர்களுக்காக, கர்த்தருக்காக, சகோதர சகோதரிகளுக்காக, இன்னும் சத்துருக்களுக்காக நாம் கொண்டிருக்கும் அன்பை, அவர்களுடைய நலன்களுக்காகவும், மேலான நன்மைக்காகவும் வேண்டி எதையும் பலிசெலுத்த துணிவதற்குரிய நம்முடைய வாஞ்சையைக்கொண்டு கணித்துக்கொள்வோமாக. கர்த்தருடைய காரியங்களுக்காக நாம் எதையும் பலிசெலுத்தாதவர்களாக நம்மை நாம் காண்போமானால், நாம் ஆண்டவரை அன்புகூருகின்றோம் என்று கூறுவதன் மூலம், நம்மை நாம் ஏமாற்றிக்கொள்ளாமல் இருப்போமாக. சகோதர சகோதரிகளுக்காகவும், நமது பிரியத்திற்குரிய மற்றவர்களுக்காகவும் உள்ள நன்மைக்கடுத்த காரியங்களுக்காக, நாம் பலிசெலுத்துவதற்கும், சகிப்பதற்கும் விருப்பமற்றவர்களாக நம்மை நாம் காண்கின்றோமானால், இதை அன்பு என்று தவறாய்ச் சொல்லாதிருப்போமாக. நம்முடைய சத்துருக்கள் தேவையில் காணப்படும் போதும் கூட, அவர்களுக்கு இரக்கம்காட்ட விரும்பாதவர்களாக நம்மை நாம் காண்கின்றோமானால், தவறாய்ப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாம், ஏனெனில் தயவு பாராட்டுதலும், இரக்கம் பாராட்டுதலும், சுயத்தை வெறுத்தலுமே, அன்புள்ள இருதயத்திற்குரிய ஒரே அட்டவணையாக இருக்கின்றது என்று கர்த்தர் கூறியுள்ளார். இம்மாதிரியான அன்புள்ள இருதயம், இராஜ்யத்தில் இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவசியமாய் இருக்கின்றது என்று ஒருமுறை நாம் கண்டுகொள்ளமுடிந்தால், இது இம்மாதிரியான குணலட்சணத்தை அடைவதில் நம்மை இருமடங்கு தீவிரம் காண்பிப்பவர்களாக்கும். இன்னும் அடுத்தபடியாக, ஒருவன் அல்லது ஒருவள் அன்பின் இருதயத்தைப் பெற்றிருக்காவிடில் இந்த யுகத்திலும் சரி, இனிவரும் யுகத்திலும் சரி, யார் ஒருவரும் நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதைக் கண்டுகொள்வோமானால், அன்பே, நாமும் மற்றவர்களும் அடைய வேண்டிய

மற்றும் பேணி வளர்க்க வேண்டிய பிரதான காரியமாகவும், மிக முக்கியமான காரியமாகவும் இருக்கின்றது என்று உணர்வடைய உதவப்படுவோம்.

Canon Farrar-அவர்களின் உண்மையுள்ள பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்: என் சகோதரரே, எல்லா மனிதரிலும் நற்குணங்களையும், அழகையும் காணும் அன்பானது, மனிதனில் நற்குணங்களையும், அழகையும் உருவாக்க உதவிடும். அன்புபாராட்டுகிறவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு சாதாரணமான மனுஷன்கூட, பாச பொலிவுடன் உள்ள மனிதனாகவே தென்படுவான். ஏதோ ஒரு நபரை உற்சாகமற்றவர் (dull) என்று எண்ணுகின்றீர்களா? ஏன் இப்படி? நீங்கள் உற்சாகமில்லாமல் இருப்பதினாலேயே, உங்களுக்கு இப்படி தோன்றுகின்றது. உங்களுக்குள்ளே ஒரு தேவதை இருக்கின்றது; ஆனால் அது உங்களுக்குத் தெரியாது. குரோதமும், அகந்தையும் நிரம்பப் பெற்ற ஒருவருக்கு, தேவதைக்கூட உற்சாகமற்றுதான் தெரியும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஒவ்வொரு மனித ஆத்துமாவும் இரத்தினக் கற்கள் நிரம்பின மலை குகை போன்றுதான் இருக்கின்றது. ஏதோ ஒரு பிளவு வழியாக, குகைக்குள் சாதாரணமாய்ப் பார்ப்பவருக்கு, அனைத்தும் இருட்டாகவும், கருமையாகவும் தெரியும் மற்றும் பார்த்தப்பின் அதை மறந்தும் போய்விடுவார். ஆனால் வெளிச்சத்தை உள்ளே அனுமதித்துப் பாருங்கள்; விளக்கை உயர்த்திப் பிடித்துப் பாருங்கள்; தேவனுடைய சூரிய ஒளி குகைக்குள் செல்ல அனுமதித்து, குகையின் சரிவுகளில் வெளிச்சம் பரவ அனுமதியுங்கள்; அந்தோ! குகையானது படிக்கக் கற்களினாலும், சுகந்திக் கற்களினாலும் மின்னும்; மேலும் ஒவ்வொரு தனித்தனி படிக்கல்லும் ஒளியினுடைய தொடுதலின் காரணமாய், அதன் தன்மை வெளிப்படுவதினால் சிறு அதிர்விற்குள்ளாகும். ஒருவேளை உங்கள் முன், ஆத்துமாக்கள் பிரகாசமாய் இல்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் அவர்கள் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக நீங்கள் அவர்களுக்கு எந்த ஒளியையும் கொண்டுவரவில்லை என்பதேயாகும். அகந்தை மற்றும் பகைமை எனும் பரிதாபகரமான, உள்ளுக்குள் குமுறுகிற, புகையாயுள்ள உங்கள் விளக்குகளை வெளியே வீசிவிடுங்கள்; அன்பு எனும் விளக்கை அவர்களுக்காக உயர்த்திப் பிடியுங்கள். அந்தோ! அவர்களும் எழும்பிப் பிரகாசிப்பார்கள்; ஆம்! கனவில்கூடப் பார்க்கமுடியாத மகிமையில் ஜ்வாலித்து எரிவார்கள்.

இந்தப் பொய் புரளிகளைப் பரப்பினது நண்பனா அல்லது சத்துருவா?

ஐயோ! பாலகர்களே அல்லாமல் வேறு யார் இப்படிக்கேள்வி கேட்பார்கள்!

அவன் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமான ஒரு நண்பன்போன்று காணப்படும் எதிரியாவான்.
